

I det Øjeblik Majs ikke kunde føres her til Landet til anden Pris end til den frie Verdensmarkedspris, vilde Majs nemlig komme her til Landet til Priser for Øjeblikket vel liggende oppe i 44—45 Kr., og hvis man vil undersøge, hvilke Muligheder der for Tiden er for Afsætning af de paa Grundlag af Majs forarbejdede, forædlede Produkter, f. Eks. i England, tror jeg, man vil komme til det Resultat, at det neppe vil være en nationaløkonomisk lønnende Forretning at omarbejde amerikansk Majs til saadan Pris her i Landet til det forædlede Produkt til den Pris, man i England kunde faa for dette. Derfor er det den eneste virkelige produktionsføgende Foranstaltning, som har kunnet foretages i Forbindelse med denne Kornlov, den, som er gaaet ud paa at søge tilvebragt her til Landet Mulighed for Landbruget til i Stedet for det Korn, der afleveredes til Staten til Brød, at oparbejde fremmed Korn, hjemført saa nær ved den naturlige Produktionspris her i Landet for Kornet som muligt, og derfor er det af den største Betydning med Hensyn til Skibsfartens Villighed i dette Forhold at naa saa langt som gørligt. Hvis Skibsfarten vilde være villig til at hjemføre de Kvantiteter Majs, der er Tale om, ikke til 12, men til 10 Kr., vilde man med Hensyn til den Majspris, der sandsynligvis beregningsmæssig i Øjeblikket kan foreligge, naa ned paa omkring noget over 30 Kr., maaske 32 Kr., og man vil da se, at det, der sker, er, at der gennem den Foranstaltning i saa stort Omfang som muligt tilbydes Landbruget Erstatning for det Korn, der afleveres til Staten, til Produktion til Udførsel paa et nationaløkonomisk tilfredsstillende Grundlag. Derfor er Spørgsmaalet om Ombytningen det væsentlige, og derfor har jeg for mit Vedkommende bestræbt mig for at lægge denne Ombytning saa forsvarligt til Rette som muligt, derfor har jeg, idet jeg fremsatte Lovforslaget i dets oprindelige Skikkelse, erklæret mig rede til at forhandle om en forøget Ombytning i saa høj Grad, som den lod sig forene med de Udsigter, der var til, at Staten var i Stand til at overholde den Forpligtelse, den paatog sig, hvilket afhænger ikke blot af Skibsfartens Villighed til at hjemføre disse Varer, men og-

saa af Muligheden for at faa disse Varer afskibet fra Produktionslandene paa den anden Side Verdenshavet. Her er jo et usikkert Moment, idet ogsaa Staterne i Amerika er rystede af alle de Forhold, der for Øjeblikket præger Overgangen fra Krig til Fred. Ogsaa der kan tænkes at opstaa Vanskeligheder med Hensyn til Udførselsforholdene, som gør, at man maa være forsigtig med Hensyn til, hvad man forpligter sig til paa Statens Vegne. Men givet er det, at hele det Kvantum, som er tænkt hjemført med den Tonnage, Skibsfarten stiller til Raadighed til dette vigtige Formaal, paa den ene eller den anden Maade vil komme Landbruget til gode, selv om ikke denne Lov paatager sig Forpligtelsen til at yde Landbruget det fulde som Ombytning. Udover, hvad man forpligter sig til at ombytte, vil der jo senere komme et Kvantum, som vil være til Raadighed for Landbruget, og man vil altid kunne træffe Foranstaltninger til, at det fortrinsvis kommer dem til gode, som har ydet Korn til Staten. Jeg tror altsaa, jeg tør sige, at i de Betragtninger, som det ærede Medlem har fremsat vedrørende Ønskeligheden af at forøge Produktionen, har det ærede Medlem ikke taget tilstrækkeligt Hensyn til det, der paa anden Maade er grundlæggende for denne Produktionsnationaløkonomiske Betydning for Øjeblikket, nemlig Muligheden af Indførsel til saadanne Priser, at Produktionen virkelig bliver nationaløkonomisk lønnende.

Jeg skal gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlems Udtalelser om Lovforslagets Form. Det ærede Medlem udtalte, at hans Parti ønskede at undgaa Ligningen. Jeg fæster mig ved det Udtryk, det ærede Medlem anvendte, at hans Parti ønsker at undgaa Ligningen, og jeg fæster yderligere min Opmærksomhed ved, at det ærede Medlem tilføjede, at han ikke ønskede at undgaa Ligningen for derved at fritage de ikke-vintersæddyrkende Landbrugere fra ogsaa at yde Korn til Staten. Jeg maa formode, at det ærede Medlem har tænkt sig en eller anden Mulighed, hvorefter det ikke-vintersæddyrkende Landbrug kan komme til at aflevere Korn uden en Ligning. Jeg har tidligere hørt den Tanke, men aldrig forstaaet den, men jeg vil meget gerne se Forslag i saa Hense-